

ת"פ 997/07/22 - מדינת ישראל נגד פלוני (עציר) ע"י

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 997-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ני טנוס
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י שלוחת תביעות עכו חוף

נגד
הנאשם

פלוני (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד תומר בו חמו, מטעם
הסנגוריה הציבורית

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 26.6.2022 הגיע הנאשם למחלקת הרווחה בכפר ג'וליס על מנת לברר פשר הליך משפטי וצו הרחקה והגנה שהוגש בעניינו על ידי אשתו. בנסיבות אלה, החל הנאשם לקלל את אשתו בפני העובדת הסוציאלית בושרה אבו ריש (להלן: "**העובדת הסוציאלית**") וטען בפניה כי מחלקת הרווחה עוזרת רק לאשתו. בנסיבות המתוארות, איים הנאשם על העובדת הסוציאלית באופן שאמר לה: "**אני מציע לכם שתדאגו לד' למקלט כי זה לא הולך להיגמר טוב**". בתגובה, שאלה העובדת הסוציאלית את הנאשם האם הוא מאיים עליה והאם הוא מתכוון לעשות משהו לד' אשתו? הנאשם השיב כי הוא אינו מתכוון לפגוע באשתו אך שב ואיים באמרו כי: "**יש להעביר את ד' למקלט כי זה לא הולך להיגמר טוב**" ואף ביקש כי הדברים יועברו למנהל מחלקת הרווחה. הנאשם איים כמפורט לעיל תוך שקילל את אשתו, העובדת הסוציאלית הסבירה לנאשם כי מדובר באיום והוא השיב כי הוא אינו מאיים אך אמר לה "**תעבירו אותה למקלט**" תוך שהמשיך לקלל את אשתו. העובדת הסוציאלית ניסתה להרגיע את הנאשם אך הנאשם סירב לשוחח עמה ועזב את המקום בכעס.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים בכתב ובהם הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והדגישה את הצורך להגן על עובדי ומשרתי הציבור.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, תיארה ב"כ המאשימה את השתלשלות האירוע עד להשמעת האיומים מצד הנאשם והעובדה שהוא בחר להשמיע את איומיו בפני העובדת הסוציאלית שהינה הגורם הרלוונטי.

לעניין מתחם העונש ההולם, ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי המתחם נע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-18

חודשי מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם שכולל הרשעות רבות מתחום עבירות האלימות ובפרט עבירות איומים ואלימות כלפי בת זוג, מושא האיום בתיק זה, וטענה כי הנאשם לא חשש לחזור למעגל הפשיעה והבריוניות חרף עונשי מאסר שהוטלו עליו בעבר.

כמו כן, בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן ובכך לא ניתן לטעון כי הוא השתקם או שרמת המסוכנות שלו פחתה.

בנוסף, הנאשם בחר לנהל את משפטו כולל שמיעת עדים כך שהוא לא חסך מזמנו של בית המשפט ולא לקח אחריות על מעשיו.

לפיכך עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם העונשים הבאים: מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי לנפגעת העבירה, העובדת הסוציאלית.

טיעוני הסנגור לעונש:

הסנגור הגיש טיעונים בכתב והפנה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה וטען כי כעולה מהפסיקה שהפנה אליה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית לבין מאסר לתקופה קצרה של מס' חודשים, לצד ענישה נלווית.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טען הסנגור כי מדובר בעבירה אחת ללא עבירות נלוות כאשר מדובר בעבירה ברף הנמוך שלא נגרם כתוצאה ממנה נזק ישיר או עקיף לגוף או לרכוש.

בנוסף, מדובר במקרה נקודתי על רקע התפרצות ספונטנית שכן הנאשם היה במצוקה נפשית וחרדה לאור היותו מורחק מביתו תקופה ממושכת ובשל חששו שצו ההרחקה יוארך.

בהסתמך על האמור לעיל, טען הסנגור כי מתחם העונש ההולם נע בין צו של"צ למאסר על תנאי וענישה נלווית.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טען הסנגור כי הנאשם בן 55 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים. הוא ביצע שירות צבאי משמעותי במהלכו נפגע והוא הוכר כנכה ממשרד הביטחון. בנוסף, הוא מתמודד מזה שנים ארוכות עם בעיית הסמים ומאז מעצרו עושה מאמצים להיגמל.

מכל האמור, עתר הסנגור להשית על הנאשם מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

דין:

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים של הזכות לשמירה על תחושת הביטחון ושלווה הנפש. ערך מוגן נוסף הרלוונטי לענייננו הינו השמירה על יכולתו של עובד ציבור לפעול למילוי תפקידו נאמנה, לטובת הציבור ולמען קידום האינטרס הציבורי ללא חשש פן יאונה לו רע.

על מידת הפגיעה בערכים אלה ניתן ללמוד מתוך נסיבות ביצוע העבירה. אומנם, האיומים אינם במדרג חומרה גבוה במיוחד, אולם אין להתעלם מכך כי הנאשם חזר על האיומים פעם אחר פעם, גם כאשר העובדת הסוציאלית עימתה אותו עם תחושתה והתרשמותה כי מדובר באיומים. כל זאת עשה הנאשם מבלי שקדמה לכך התנהלות או החלטה 'בעייתית' מצד העובדת הסוציאלית, שכל חטאה היה שהסכימה לפגוש את הנאשם שהגיע ללשכת הרווחה ללא תיאום מוקדם ושלא במסגרת פגישת טיפול אלא לשם ברור עניין אחר הקשור לצו הרחקה שהוציאה נגדו אשתו - כפי שנקבע בהכרעת הדין.

זאת ועוד, בהכרעת הדין קבעתי כי הפניית האיום אל העובדת הסוציאלית לא הייתה מקרית ולא נבעה רק משום שרגז על אשתו, אלא גם משום שרגז על שירותי הרווחה שבחזויותו לא סייעו לו עד כה. ומכאן, שלא מדובר באמרות תמימות מתוך הבעת מצוקה גרידא, אלא אמרות המגלמות בחובן מטרה להניע, שלא כדין, את מחלקת הרווחה לפעול לטובתו במאבקו עם אשתו.

בית המשפט העליון עמד על הפסול שבביצוע עבירת איומים כנגד עובדי ציבור הפוגעות בכבודם ושלומם וקבע שיש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם (רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו, מיום 2.8.2010).

עוד נקבע ברע"פ 2019/11 מיארה נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 22/3/2011) כי:

"לחופש הביטוי מגבלות שבדין, וביניהן איומים והעלבת עובדי ציבור כבענייננו, כמו גם לשון הרע במקרים אחרים. המטיל אימה על הזולת אין הזולת צריך לפשפש ביכולותיו העתידיות של המאיים כדי לברר אם יש ממש באיומים; ועובדי הציבור אינם צריכים להיחשף לחריצת לשון קללות, חרופים וגידופים מכל בר בי רב, שיקנה לו חסינות בשל חופש הביטוי. לבתי המשפט תפקיד גם בהגנה על כבודם".

בהתייחס למתחם העונש ההולם אציין כי הפסיקה ברובה הטילה עונשי מאסר בפועל, לרבות בדרך של עבודות שירות, על מי שאיים על עובדי ציבור. לעומת זאת, הטלת עונשי מאסר מותנה נעשו במקרים שבהם מדובר היה בנסיבות קלות במיוחד או משיקולי שיקום. אביא להלן מקבץ של פסקי דין:

· רע"פ 3364/14 מנצור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 9.6.2014) - בית המשפט העליון דחה ערעור על הכרעת הדין ועל חומרת העונש שהוטל על שני הנאשמים שהורשעו לאחר שמיעת ראיות באיומים על מורה, ועל אחד מהם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל ועל השני 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

- רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 4.3.2013) - בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על נאשם שהורשע באיומים כלפי שני שוטרים והוטלו עליו 4 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
 - רע"פ 8062/13 **מרוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 10.4.2014) - בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על נאשם שהורשע באיומים כלפי שוטרים והוטלו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.
 - עפ"ג (מח' מרכז) 1608-01-08 **עלאונה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 30.4.2008) - מדובר בנאשם שהורשע באיומים כלפי עובדים סוציאליים בכלא בזמן היותו אסיר. בית המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל במצטבר למאסר שריצה באותה עת.
 - עפ"ג (מח' חיפה) 67628-12-19 **מדינת ישראל נ' שושנה** (פורסם בנבו, מיום 11.2.2020) - בית המשפט המחוזי אישר עונש של 4 חודשי מאסר בפועל על מי שאיים על מאבטחים של בית המשפט, אך החמיר את העונש בכך שהפעיל מאסרים מותנים שעמדו לחובתו באופן מצטבר.
 - עפ"ג (מח' חיפה) 51979-06-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, מיום 16.1.2020) - בית המשפט המחוזי קבע שמאסר של 8 ימים אשר הוטל בבית המשפט השלום על מי שאיים על עובדת סוציאלית בלשכת הרווחה אינו עומד בשום פנים ואופן בעקרון ההלימה, אך הותיר עונש זה על כנו תוך החמרה ברכיבי ענישה אחרים, וזאת בשל שיקולי שיקום.
- על יסוד האמור לעיל, אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
- בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אציין כי הנאשם בן 55 שנים ולחובתו 15 הרשעות קודמות בעבירות רבות מתחום האלימות והרכוש, ובעיקר בתחום האלימות כלפי בת זוג. הרשעות אלו מתייחסות, בין היתר, ל-5 הרשעות בעבירת איומים.
- הרשעת הנאשם בתיק זה באה לאחר שמיעת ראיות, ולכן אין לזקוף לזכותו חסכון בזמן שיפוטי. יחד עם זאת, לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם ביקש לחקור רק חלק מעדי התביעה תוך ויתור על חקירת יתר העדים, באופן המלמד על ניהול ענייני של ההליך.

בנוסף, לקחתי בחשבון את מצבו האישי של הנאשם כמי שסובל מבעיות רפואיות שונות.

לסיים, הנאשם נתון במעצר מאז האירוע בתאריך 26.6.2022.

הנתונים שהובאו לעיל מצדיקים קביעת העונש שלא על הצד הנמוך של המתחם.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים החל מיום מעצרו בתאריך 26.6.2022.
2. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו העבירה בה הורשע, ויורשע עליה בדיון.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח טבת תשפ"ג, 11 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.